

Sygn. I C 1006/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant: st. sekr. sądowy Monika Chojnacka

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2017 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko Z. L.

o zapłatę

orzeka

powództwo oddala.

Sygn. akt I C 1006/15

UZASADNIENIE

Powód (...) w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego K. P., w pozwie złożonym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 10 września 2015 r. wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu elektronicznym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego Z. L. kwoty 49.801,10 zł, w tym z:

- z odsetkami umownymi w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi kwoty 22.941,68 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,
- odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 21.931,03 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,
- odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 874,89 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,
- odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1.918,98 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,
- odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 2.134,52 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Ponadto wnosił o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych oraz opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany w dniu 20 stycznia 2009 r. zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą w K. umowę kredytu ratalnego na zakup pojazdu. Z uwagi na rażące naruszenie umowy przez kredytobiorcę w części dotyczącej warunków spłaty kredytodawca wypowiedział umowę i wystawił przeciwko Z. L. bankowy tytuł egzekucyjny. Po uzyskaniu klauzuli wykonalności bank dwukrotnie wystąpił do komornika sądowego z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Prowadzone postępowania nie doprowadziły do wyegzekwowania należności

w całości. W związku z powyższym kredytodawca zdecydował się zbyć przysługującą mu wierzytelność w stosunku do Z. L. na rzecz (...) w W.. Na podstawie zawartej przez pozwanego umowy oraz umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 19 grudnia 2014 r. powód kontynuował naliczania odsetek za opóźnienie w spłacie wymagalnego kapitału w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP. Po dokonaniu cesji wierzytelności pozwanemu została przesłana informacja o zmienia wierzyciela oraz wezwano go do dobrowolnej zapłaty należności. Na powyższe pozwany nie odpowiedział i nie spełnił świadczenia. Łączna wysokość zadłużenia pozwanego na dzień wniesienia pozwu wynosiła 49.801,10 zł z tym - 22.941,68 zł tytułem kapitału (data wymagalności 19 lutego 2014 r.), 21.931,03 zł tytułem odsetek karnych naliczanych przez poprzedniego wierzyciela od kwoty niespłaconego kapitału za okres od dnia występowania zaległości w spłacie do dnia 30 listopada 2014 r. wg. stopy procentowej wskazanej w umowie każdorazowo nie wyższej niż stopa odsetka maksymalnych (data wymagalności 20 stycznia 2014 r.), 874,89 zł tytułem kosztów wezwań, upomnień i opłat poniesionych przez poprzedniego wierzyciela (data wymagalności 19 lutego 2014 r.), 1.918,98 zł tytułem odsetek umownych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela za okres od daty zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania wg. stopy odsetek określonej w umowie nie wyższej niż stopa odsetek maksymalnych (data wymagalności 19 lutego 2014 r.) i 2.134,52 zł tytułem odsetek karnych stanowiących 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP naliczonych od kwoty niespłaconego kapitału od dnia 1 grudnia 2014 r. do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu (data wymagalności 10 września 2015 r.) W związku z faktem, iż pozwany wezwany do zapłaty, nie uiszczył na rzecz powoda żądanej kwoty, skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego w jego ocenie okazało się konieczne i uzasadnione. (pозew k. 2-9 akt)

W dniu 12 października 2015 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi. (postanowienie k. 10 akt)

Pozwany Z. L. wniósł o oddalenie powództwa w całości, przedłożył Sądowi dowody wpłat których dokonał na poczet zadłużenia po dniu wypowiedzenia umowy kredytu, które w części nie były możliwe do odczytu z powodu ich zwilgocenia i odbarwienia się tuszu, a także podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. (protokół k. 90, 141, pisma wraz z załącznikami – k. 71-81, 92-107, 147)

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 stycznia 2009 r. Z. L. zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą w K. umowę kredytu nr (...), na mocy której bank udzielił kredytobiorcy kredytu w wysokości 25.217,39 zł, który miał zostać przeznaczony na sfinansowanie zakupu pojazdu, prowizji bankowej, kosztów objęcia kredytobiorcy ubezpieczeniem na wypadek zgonu i innych wydatków kredytobiorcy. Kredytobiorca zobowiązał się dokonywać spłaty kredytu w 60 ratach płatnych do 5 dnia każdego miesiąca. Kredyt oprocentowany był wg. zmiennej stopy procentowej, która w dniu podpisania umowy wyniosła 22,90 % w stosunku rocznym. Bank był uprawniony do zmiany oprocentowania kredytu w przypadkach wskazanych w § 6 pkt 1 umowy, jak również w przypadku, gdy ze względu na zmianę wysokości stopy kredytu lombardowego NBP przez Radę Polityki Pieniężnej, wysokość oprocentowania kredytu, dotychczas obowiązującego w umowie kredytu, przekroczy wysokość oprocentowania maksymalnego określonego w art. 359 § 2² KC, od dnia wejścia w życie zmienionego oprocentowania maksymalnego bank zobowiązał się obniżyć oprocentowania kredytu do poziomu maksymalnego. Kredytobiorca wyraził zgodę na pobieranie przez bank prowizji i opłat za czynności bankowe wskazane w § 7 umowy. W przypadku zaś opóźnienia w terminowym regulowaniu rat kredytu ustalonym w harmonogramie bank był uprawniony do pobierania od niespłaconego w terminie kredytu podwyższone odsetki naliczone wg. stopy procentowanej w wysokości średniego oprocentowania WIBOR dla 3- miesięcznych lokat na rynku międzybankowym z 10 ostatnich dni roboczych ostatniego miesiąca poprzedniego kwartału, powiększonej o 25 punktów procentowych. W dniu sporządzania umowy stopa oprocentowania podwyższonego wynosiła 26 %. Ponadto bank był uprawniony do wypowiedzenia umowy kredytu z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia w przypadkach wskazanych w § 10 a umowy, zaś w załączniku do umowy kredytobiorca wyraził zgodę na wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego do kwoty zadłużenia w wysokości 50.434,78 zł w terminie do dnia 5 stycznia 2015 r.

bezsporne, w tym dowód: KRS kredytodawcy – k. 38-51, umowa kredytu wraz z załącznikami, w tym z harmonogramem spłaty i oświadczeniem o poddaniu się egzekucji - k. 54-59, zeznania pozwanego – k. 69-70, 141-142 akt

W związku ze zmianami wysokości stopy kredytu lombardowego NBP przez Radę Polityki Pieniężnej bank każdorazowo wysyłał kredytobiorcy pisma z informacją o obniżeniu stopy procentowej kredytu wraz z nowymi harmonogramami spłat.

dowód: pisma adresowane do kredytobiorcy z banku wraz z nowymi harmonogramami spłaty – k. 79-81,96-97,100-107 akt,

W dniu 18 czerwca 2009 r. nastąpiło połączenie (...) Bank S.A. z siedzibą w K. z (...) Bank S.A. z siedzibą w W., poprzez przeniesienie całego majątku pierwszej ze spółek na drugą, w zamian za akcje, które spółka przejmująca miała wydać akcjonariuszom spółki przejmowanej. Następnie w dniu 3 kwietnia 2012 r. nastąpiło połączenie (...) Bank S.A. z siedzibą w W. z (...) Bank S.A. z siedzibą w W., po czym zmieniono nazwę spółki na (...) Bank S.A. z siedzibą w W..

bezsporne, w tym dowód: KRS kredytodawcy – k. 38-51

W związku z niewywiązywaniem się z warunków umowy przez Z. L. kredytodawca pismem z dnia 7 stycznia 2010 r. wypowiedział umowę kredytu z 30 dniowym okresem wypowiedzenia

bezsporne, w tym dowód: wypowiedzenie umowy – k. 74 akt, zeznania pozwanego – k. 69-70, 141-142 akt

Po dniu wypowiedzenia umowy Z. L. w okresie luty – listopad 2009 r. oraz w dniu 24 lutego 2012 r. dokonał na rzecz banku 10 wpłat na poczet zwrotu kredytu.

dowód: czytelne dowodowy wpłaty dokonane przez pozwanego – k. 77-79, 86, 94-95, 98-100, 103-104 akt, pisma powoda wraz ze szczegółowym rozliczeniem kredytu za okres od 21 stycznia 2009 r. do 13 kwietnia 2010 r. oraz wpłaty z 24 lutego 2012 r. - k. 127-129 akt

W dniu 31 maja 2010 r. bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), któremu referendarz sądowy w tut. Sądzie w sprawie o sygn. akt I Co 1477/10 postanowieniem z dnia 11 czerwca 2010 r. nadał klauzulę wykonalności z ograniczeniem odpowiedzialności dłużnika do kwoty 50.434,78 zł.

bezsporne, w tym dowód: bankowy tytuł egzekucyjny – koperta k. 3 akt I Co 1477/10, wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu – k. 2 akt I Co 1477/10, postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności - k. 19-19v akt I Co 1477/10, zeznania pozwanego – k. 69-70, 141-142 akt

Na podstawie tego tytułu wykonawczego komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Grodzisku Mazowieckim Magdalena Węgierska prowadziła postępowanie egzekucyjne w sprawie o sygn. akt Km 3981/10. Prawomocnym postanowieniem z dnia 22 lutego 2012 r. komornik umorzył postępowanie egzekucyjne w trybie art. 824 § 1 pkt 3 KPC wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

bezsporne, w tym dowód: wniosek o wszczęcie egzekucji – k. 1 akt Km 3981/10, postanowienie – k. 55-55v akt Km 3981/10, zeznania pozwanego – k. 69-70, 141-142 akt

Wierzyciel ponownie złożył wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie tego tytułu wykonawczego do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi + Widzewa w Łodzi Piotra Pietrasik. Prawomocnym postanowieniem z dnia 18 czerwca 2015 r. wydanym w sprawie o sygn. akt Km 159757/14 komornik ten również umorzył postępowanie egzekucyjne w trybie art. 824 § 1 pkt 3 KPC wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

bezsporne, w tym dowód: wniosek o wszczęcie egzekucji – k. 1 akt Km 159757/14, postanowienie – k. 36 akt Km 159757/14, zeznania pozwanego – k. 69-70, 141-142 akt

Umową cesji z dnia 19 grudnia 2014 r. (...) Bank S.A. z siedzibą w W. przeniósł na rzecz (...) w W., w którego imieniu działały - (...) S.A. z siedzibą we (...) S.A. z siedzibą w W. wierzytelność przysługującą mu wobec Z. L..

bezsporne, w tym dowód: wyciąg z rejestru powoda – k. 22-22v akt, umowa sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikami – k. 23-30 akt, zeznania pozwanego – k. 69-70, 141-142 akt

O przeniesieniu wierzytelności Z. L. został zawiadomiony przez cedenta pismem z dnia 19 grudnia 2014 r.

bezsporne, w tym dowód : zawiadomienie o przelewie wierzytelności – k. 52 akt, zeznania pozwanego – k. 69-70, 141-142 akt

W dniu 6 lipca 2015 r. (...) w W. reprezentowany przez zarządzającego – (...) S.A. z siedzibą w W. wezwał dłużnika do zapłaty, na które ten nie odpowiedział.

bezsporne, w tym dowód : wezwanie do zapłaty – k. 53 akt, zeznania pozwanego – k. 69-70, 141-142 akt

Z. L. dotychczas nie zapłacił całości należności wynikającej z umowy kredytu nr (...).

bezsporne

Na dzień wniesienia pozwu do spłaty pozostała kwota 49.801,10 zł, w tym - 22.941,68 zł tytułem kapitału, 21.931,03 tytułem odsetek karnych, 874,89 zł tytułem kosztów wezwań, upomnień i opłat, 1.918,98 zł tytułem odsetek umownych i 2.134,52 zł tytułem odsetek karnych.

dowód: wyliczenie dokonane przez powoda – k. 60 akt

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, a w szczególności – KRS kredytodawcy – k. 38-51, umowy kredytu wraz z załącznikami, w tym z harmonogramem spłaty i oświadczeniem o poddaniu się egzekucji - k. 54-59, pism adresowanych do kredytobiorcy z banku wraz z nowymi harmonogramami spłaty – k. 79-81,96-97,100-107 akt, wypowiedzenia umowy – k. 74 akt, czytelnych dowodów wpłaty dokonanych przez pozwanego – k. 77-79, 86, 94-95, 98-100, 103-104 akt, pisma powoda wraz ze szczegółowym rozliczeniem kredytu za okres od 21 stycznia 2009 r. do 13 kwietnia 2010 r. oraz wpłaty z 24 lutego 2012 r. - k. 127-129 akt, bankowego tytułu egzekucyjnego – koperta k. 3 akt I Co 1477/10, wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu – k. 2 akt I Co 1477/10, postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności - k. 19-19v akt I Co 1477/10, wyciągu z rejestru powoda – k. 22-22v akt, umowy sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikami – k. 23-30 akt, zawiadomienia o przelewie wierzytelności – k. 52 akt, wezwania do zapłaty – k. 53 akt, wyliczeń dokonanych przez powoda – k. 60 akt, jak też akt egzekucyjnych Km 3981/10 – wniosku o wszczęcie egzekucji – k. 1 akt, postanowienia – k. 55-55v i akt egzekucyjnych Km 159757/14 - wniosku o wszczęcie egzekucji – k. 1 akt, postanowienia – k. 36 akt. Jak również zeznań pozwanego – k. 69-70, 141-142 akt.

Sąd nie znalazł podstaw do podważania wiarygodności powyższych dowodów, również żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości. Ponadto Sąd uwzględnił w całości zeznania pozwanego, które w całości korespondują z dokumentami zebranych w aktach sprawy. Powyższe dowody w ocenie Sądu są w pełni wiarygodne.

Sąd natomiast postanowieniem z dnia 9 grudnia 2016 r. odstąpił od przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości na okoliczność, czy należność dochodzona pozwem, została przez powoda wyliczona, z uwzględnieniem kwot wpłaconych przez pozwanego, ze względu na brak kompletnego materiału dowodowego, który umożliwiłby przeprowadzenie opinii – nie możliwość odczytu określonych dowodów wpłat, z powodu ich zawilgocenia i odbarwienia tuszu. A nadto z uwagi na podniesienie przez pozwanego skutecznego zarzutu przedawnienia roszczenia, przeprowadzenie tego dowodu – w ocenie Sądu było zbędne, jak też nie mające wpływu na treść ferowanego wyroku.

Sąd zważył, co następuje:

Powód (...) w W. dochodził w niniejszej sprawie od pozwanego Z. L. zapłaty należności wynikającej z umowy kredytu nr (...) z dnia 20 stycznia 2009 r., zawartej pomiędzy pozwanym, a (...) Bank S.A. z siedzibą w K., w związku z zawartą w dniu 19 grudnia 2014 r. przez powoda z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. (następna prawny (...) Bank S.A. z siedzibą w K.) umową sprzedaży wierzytelności.

Pozwany Z. L. wnosił o oddalenie powództwa w całości, z uwagi na dokonanie przez niego na rzecz kredytodawcy - po dniu wypowiedzenia umowy kredytu - wpłat na poczet zadłużenia, jednakże które w części nie były możliwe do odczytu z powodu ich zwilgocenia i odbarwienia się tuszu, a także podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Z treści możliwych do odczytu dowodów wpłaty wynika, iż zostały one dokonane przez pozwanego jeszcze na rzecz poprzedniego wierzyciela – banku, albowiem zostały one wpłacone w okresie luty – listopad 2009 r. oraz w dniu 24 lutego 2012 r., czyli przed dniem dokonania między bankiem, a powodem umowy przelewu wierzytelności. Powód wskazał w pismach z dnia 26 sierpnia 2016 r. i 9 września 2016 r. (daty nadań w placówce pocztowej), iż nabył wierzytelność pomniejszoną o dokonane wpłaty, zaś po dokonaniu cesji nie otrzymał żadnej wpłaty, na dowód czego przedłożył wydruki szczegółowego rozliczenia kredytu za okres 21 stycznia 2009 r. – 13 kwietnia 2010 r. oraz wpłaty z 24 lutego 2012 r. (k.127-129 akt), czego pozwany nie kwestionował.

W odniesieniu zaś do podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia, to w pierwszej kolejności należało powołać art. 118 KC, który stanowi, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Trzyletni ogólny termin przedawnienia odnosi się do roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Ponieważ w niniejszej sprawie jedną ze stron był podmiot prowadzący działalność gospodarczą, ma zastosowanie trzyletni termin przedawnienia. W myśl art. 123 § 1 pkt 1 KC, bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Jako przykład czynności procesowych, przerywających bieg przedawnienia, wskazuje się m.in. złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności sądowemu lub pozasądowemu tytułowi egzekucyjnemu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie II CK 276/04), a także nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r. w sprawie III CZP 101/03).

Zgodnie z art. 124 § 2 KC, w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed organem powołanym do egzekwowania roszczeń przedawnienie nie biegnie na nowo dopóki postępowanie nie zostanie zakończone.

W niniejszej sprawie (...) Bank S.A. z siedzibą w K. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny w stosunku do pozwanego Z. L., który następnie, po zaopatrzeniu w klauzulę wykonalności, był dwukrotnie podstawą prowadzenia postępowania egzekucyjnego przez komorników sądowych.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie, podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 29 czerwca 2016 r. w sprawie III CZP 29/16, zgodnie z którą, nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 KC). W uzasadnieniu tej uchwały Sądu Najwyższy wskazał, że zarówno złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, jak i wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie takiego tytułu wykonawczego przerywa na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 w zw. z art. 13 § 2 KPC bieg przedawnienia jako czynność przedsięwzięta bezpośrednio w celu egzekwowania roszczeń. Rozpoczęcie na nowo biegu przedawnienia następuje bądź z chwilą prawomocnego zakończenia postępowania klauzulowego, bądź z chwilą zakończenia postępowania egzekucyjnego, w tym jego umorzenia (art. 826 KPC), a wyjątek stanowi umorzenie na podstawie art. 823 lub 825 pkt 1 KPC albo zwrot wniosku, które niweczą materialnoprawne skutki przerwy przedawnienia. Umorzenie postępowania z urzędu z

przyczyny bezskuteczności egzekucji na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 KPC powoduje, że bieg przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym rozpoczyna się na nowo.

W razie cesji wierzytelności na nabywcę przechodzi ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, wszystkie właściwości, przywileje i braki, a więc ustawodawca zakłada identyczność wierzytelności cesjonariusza z wierzytelnością cedenta (art. 509 § 2 KC). Co do zasady, nabywca wstępuje w sytuację prawną cedenta, w tym również w zakresie przedawnienia, zbycie wierzytelności jest bowiem irrelevantne dla jego biegu.

W przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się jednak odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym.

Uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła być nadana klauzula wykonalności; nadanie klauzuli na rzecz cesjonariusza nie będącego bankiem nie było dopuszczalne (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2004 r. w sprawie III CZP 9/04, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2006 r. w sprawie III CZP 129/05, uchwała Sądu Najwyższego dnia 19 lutego 2015 r. w sprawie III CZP 103/14). Cesjonariusz nie mógł kontynuować egzekucji wszczętej przez bank, bo w postępowaniu egzekucyjnym nie ma zastosowania art. 192 pkt 3 KPC, a więc fundusz sekurytyzacyjny, który nie mógł się powołać na bankowy tytuł egzekucyjny, przejście uprawnień i uzyskać klauzuli wykonalności na podstawie art. 788 § 1 KPC, musiał ustalić istnienie roszczenia w drodze procesu sądowego, uzyskać nowy tytuł wykonawczy i dopiero na jego podstawie egzekwować roszczenie.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 listopada 2014 r. w sprawie II CSK 196/14, przerwanie biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 KC następuje, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela. Wniosek o wszczęcie egzekucji wywołuje zatem skutek przerwy wtedy, gdy pochodzi od wierzyciela wskazanego w tytule egzekucyjnym, na rzecz którego została wydana klauzula wykonalności; nie jest bowiem wystarczająca tożsamość wierzytelności, lecz konieczna jest również identyczność osób, na rzecz których czynność ta została dokonana. Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego związane są więc tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności. Nie może umknąć uwadze, że przerwa biegu przedawnienia została spowodowana czynnością banku zmierzającą do egzekwowania roszczenia, podczas gdy nabywcy nie będącemu bankiem miałyby służyć do jego dochodzenia. Nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo. Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez bank wywołuje materialnoprawny skutek przerwy biegu przedawnienia jedynie w stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem wykonawczym, natomiast nabywca wierzytelności nie będący bankiem, nawet jeżeli nabycie nastąpiło po umorzeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 KPC i rozpoczęciu biegu terminu przedawnienia w stosunku do banku na nowo, nie może się powołać na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela będącego bankiem. Wyjątkowość przywileju wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego prowadzi do wniosku, że skoro nie może on być podstawą egzekucji na rzecz innych osób, niż w nim wskazane za wyjątkiem następstwa prawnego po stronie wierzyciela innego banku, to również materialnoprawne skutki wszczęcia postępowania egzekucyjnego jako czynności wierzyciela - banku prowadzącej do przerwy biegu przedawnienia dotyczą wyłącznie tego wierzyciela i nie dotyczą nabywcy nie będącego bankiem”.

Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 4 marca 2009 r. w sprawie IV CSK 422/08 wskazał, że na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego klauzulą wykonalności może być prowadzona egzekucja tylko na rzecz banku, a nie na rzecz innej osoby. W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd Najwyższy podkreślił, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego przeważa pogląd akcentujący specyfikę wierzytelności objętej bankowym tytułem egzekucyjnym. Podkreśla się, że wyposażając banki w uprawnienie do wystawiania bankowych tytułów egzekucyjnych,

ustawodawca przyznał im „przywilej kwalifikowany i wyjątkowy”; umożliwił im realizację roszczeń cywilnoprawnych bez konieczności ich dochodzenia w sądowym postępowaniu rozpoznawczym. Z tego względu w ustawie - Prawo bankowe wytyczone zostały ścisłe ramy prawne dopuszczalności posłużenia się przez bank bankowym tytułem egzekucyjnym w celu dochodzenia wierzytelności od jego dłużników (art. 97 ust. 1 i 2). Umożliwienie nadawania klauzuli wykonalności bankowym tytułom egzekucyjnym na rzecz nabywcy wierzytelności bankowej oznaczałoby w rzeczywistości rozszerzenie przywileju przyznanego tylko bankom na wszystkich nabywców takiej wierzytelności, to zaś byłoby nie do pogodzenia z kwalifikowanym i wyjątkowym charakterem tego przywileju. Z tego powodu Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 2 kwietnia 2004 r. w sprawie III CZP 9/94 oraz w wyroku z dnia 21 września 2005 r. w sprawie V CK 152/05 Sąd Najwyższy przyjął, że w tym zakresie art. 96 i 97 prawa bankowego - ze względu na swój charakter - stanowią *leges speciales* w stosunku do art. 788 § 1 KPC. W związku z tym należy uznać, że na podstawie wystawionego bankowego tytułu egzekucyjnego, zaopatrzonego w sądową klauzulę wykonalności, może być prowadzona jedynie egzekucja wierzytelności bankowej i tylko na rzecz banku, a nie na rzecz innej osoby. Należy dodać, że to stanowisko znajduje potwierdzenie w treści art. 98 prawa bankowego, w którym wymienia się sytuacje, w których bankowy tytuł egzekucyjny może być podstawą do egzekucji przeciwko osobie trzeciej. Wśród tych sytuacji ustawodawca nie wskazał przelewu wierzytelności bankowej. Wyliczenie zawarte w art. 98 jest wyczerpujące, co dodatkowo przemawia za tezą sformułowaną w orzecznictwie, iż wierzytelność objęta bankowym tytułem egzekucyjnym nie może być przedmiotem przelewu na rzecz podmiotu niebędącego bankiem.

W tej sytuacji skutki jakie wiązały się z prowadzeniem postępowania egzekucyjnego odnoszą się do podmiotów w tym postępowaniu występujących, a nie funduszu sekurytyzacyjnego. Tym samym powód powinien wytoczyć proces zanim upłynię 3 lata od kiedy bankowemu tytułowi egzekucyjnemu Sąd nadał klauzulę wykonalności. W niniejszej sprawie klauzula wykonalności została nadana bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przeciwko dłużnikowi Z. L. postanowieniem z dnia 11 czerwca 2010 r. Jak wskazano na wstępie, powództwo zostało wytoczone w niniejszej sprawie w dniu 10 września 2015 r.

Uznać zatem należy, że w dacie wytoczenia powództwa, roszczenie było przedawnione stosownie do art. 118 KC i tym samym zarzut przedawnienia roszczenia podniesiony przez pozwanego okazał się skuteczny.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 KPC. Ponieważ koszty poniósł wyłącznie powód, Sąd pozostawił go przy kosztach dotychczas przez niego poniesionych.

W związku z powyższym Sąd oddalił powództwo w całości, o czym orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)